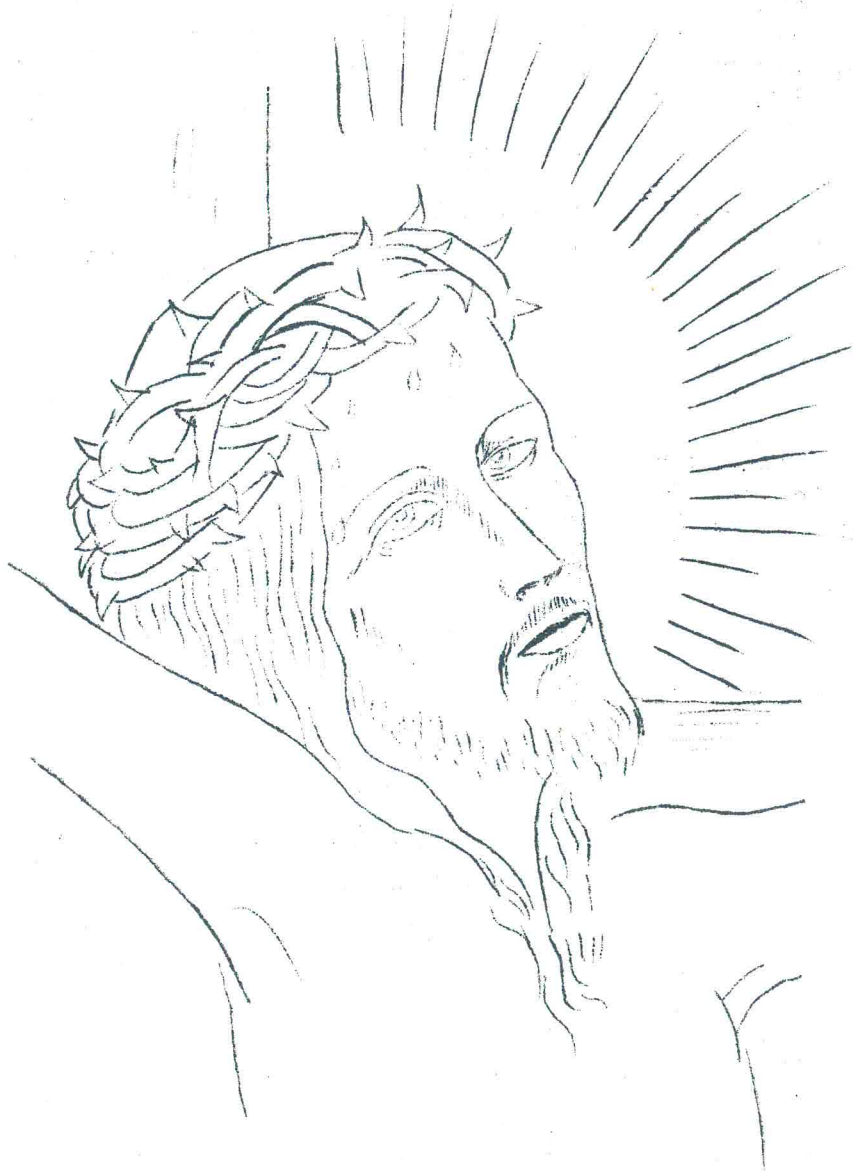

Horizonti

LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNIŠTVA
Godina VI Mart 1975. Broj 17.

List za izgradnju žup-
skog zajedništva "HORI-
ZONTI" 30.03.1975.

...

IZDAJE: Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva, br. 30.

...

UREDJUJE: Župski zbor
suradnika

...

ODGOVORNI UREDNIK: La-
zar Ivan Krmpotić, Ba-
čka Palanka, Trg brat-
stva i jedinstva broj
30.

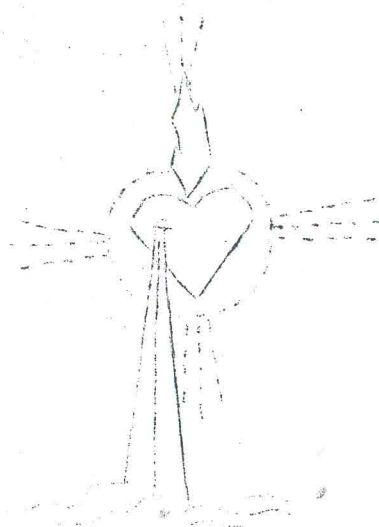
...

NASLOVNU STRANU IZRADI-
LA: B I T A

...

List se izdržava dobro-
voljnim prilozima vjer-
nika

DJECO, DJACI, DJEVOJKE, MLADIĆI,
OČEVI, MAJKE, STARCI, STARICE, SVEĆE-
NICI, REDOVNICI, REDOVNICE, VOJNICI,
SURADNICI, DOPISNICI, ZDRAVI I BOLES-
NI, TE ONI KOJE OVDJE NISMO POMENULI,
A KOJI ČITATE NAŠ LIST, UREDNIŠTVO
VAM SVIMA ČESTITA I ŽELI SRETNE I
BLAGOSLOVLJENE USKRŠNJE BLAGDANE!

GYEREKEK, DIÁKOK, LÁNYOK, FIÚK,
APÁK, ANYÁK, NAGYAPÁK, NAGYANYÁK,
PAPOK, SZERZETESÉK, APÁCÁK, KATONÁK,
MUNKATÁRSÁK, TUDÓSITÓK, EGÉSZSÉGESEK
ÉS BETEGEK, MINDANNYIAN AKIKET ITT
NEM IS EMLITETTÜNK, AKIK LAPUNKAT
OLVASSÁTOK; SZERKESZTŐSÉGUNK KEGYE-
LEMTÉLJES BOLDOG HÚSVÉTI UNNEPEKET
KIVÁN!

NAŠE DIONIŠTVO U

KRISTOVOJ POBJEDI

Rijetko se je kada zlo tako javno i strašno manifestiralo u javnosti, kao upravo početkom ove godine u našem gradu. Nekoliko teških obiteljskih tragedija potreslo je ne samo naš grad, nego i cijela našu javnost. Kada čovjek razmišlja o ta tri uništena mlada života, i

onom četvrtom, koji je na sreću spasen, upita se zašto se to događa? Ako dublje analiziramo stvar, vidjet ćemo da je ispod svega toga duboko kričanje zla, koje često seže i do više desetaka godina unatrag. No, postavlja se još jedno pitanje: da li tu stvarnost čovjek mora primiti kao svršen čin, kao stvar na kojoj se ništa ne da izmijeniti? Ima li možda i tom problemu lijeka? Mi, kršćani i vjernici, vjerujemo da ima. Za nas Kristova pobjeda nad zlom i grijehom, koju je isvojevao svojim trpljenjem i smrću, a osobito svojim uskrsnućem, upravo je lijekom toj stvarnosti.

Pitanje je, kako se u to spasenje - oslobođenje, koje je Krist donio, uključiti? Kako svaki pojedini od nas može biti dionikom toga oslobođenja? Ponajprije vjerom u Krista. Vjera u Krista, ali ne samo kao u jednu povjesnu osobu, kao jednoga velikoga Učitelja, koji je donio izvanrednu nauku i životnu mudrost, nego vjera u Krista, Boga i čovjeka, koji je sišao s nebesa radi nas ljudi i našega spasenja, tj. oslobođenja, koji je za nas trpio, bio razapet, ubijen, pokopan, ali koji je treći dan uskrsnuo i koji danas živi u svojoj Crkvi, ali i kod Oca, trajno zagovarajući za nas. Vjeron prihvatiti tu stvarnost: a kako doći do vjere?

Apostol Pavao je već davno dao odgovor na to da se do vjere dolazi slušanjem Božje Riječi. Slušanjem navještanja: Eevanđelja, a to biva kroz propovijedi, kroz katehezu, kroz različita tumačenja svetoga Pisma koja se organiziraju po crkvama. Nadalje, čitanjem sv. Pisma, čitanjem dobre štampe, koja na svoj način tumači ovu ili onu istinu naše vjere.

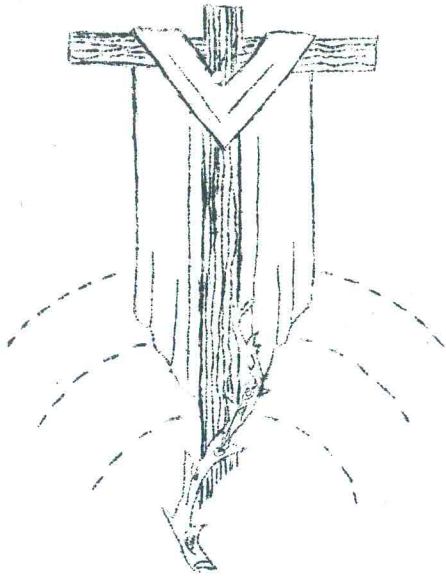
Vjera, međjutim, iako je temelj bez kojega se ne može pristupiti Kristu, nije još sama po sebi dostatna. Potrebno je s vjeron uključiti se u život Crkve, i to ponajprije onaj sakramentalni. Po sakramentima mi postajemo dionici onoga oslobođenja, kojega je Isus donio svojim uskrsnućem, a osobito preko tri sakramenta: po Krštenju, po sakramentu Pokore, i, nađasve, po sakramentu sv. Pričesti Tijela i Krvi Kristove. Krštenjem se brišu svi naši grijesi i mi postajemo nova stvorenja, postajemo djecom Božjom, prijateljima, braćom Kristovom, postajemo dionici Kristova poslanja sa željom da postepeno zaživimo životom Kristovim do punine. Kada, pak, po slabosti ljudskoj, počinimo grijeh, mi trgamo taj život, no i svoj vlastiti, ljudski život, i zato nam je potrebno da se umijemo u Krvi Kristovoj, koja pere naše grijeh i vraća nam izgubljeno dostojanstvo. A sv. Pričest Tijela i Krvi Kristove, čini nas intimnim dionicima tog Božanskog života, koji se iz Krista prelijeva na nas, ili, bolje, u nas.

Putem zemaljskog blagovanja mi najintimnije postajemo dionici Božjeg života, on se u nas tiho i neprimjetno prelijeva, da bi se onda odrazio u našem privatnom životu, koji bi trebao biti ozaren jednom istinskom srećom, za koju bismo trebali svjedočiti braći, a to je

enda već društveni vid života Crkve i njezin apostolat, tj. svjedočenje za novi život donesen Kristom, i to je njezino služenje ovom svijetu, koji se previja u teškim bolima zla!

Želeći da cijela naša župska zajednica postane dionicom toga života, pružam svima ruke na blagdansku uskršnju čestitku.

Vaš župnik

RÉSZESÜLJUNK

KRISZTUS

GYOZELMÉBEN

életen, és a negyediken, mely szerencsére meg lett mentve, feltevődik a kérdés: miért? Ha mélyebben belegondolunk a dologba, ráövíünk hogy mindez alatt a rossz működik, mely igen gyakran már évek óta itt rejlik. Fölmerül azonban a kérdés: elkerülhetetlen-e ez? kész dolognak kell tekintenünk? Vagy talán lehet ezen is segíteni? Mi keresztények hisszük hogy lehet. A valódi kiút ebből Krisztus Urunk győzelve a rossz, a bűn felett, szenvedése, és főleg föltámadása által.

Hogyan csatlakozzunk mi ehhez a Krisztus hozta megváltáshoz és megszabaduláshoz? Miképpen legyen mindegyikünk e megváltás részese? Krisztusba vetett hitünkkel. Krisztusba, de nemcsak mint kiemelkedő történelmi személybe, mint kiváló Mesterünkbe, aki rendkívüli tant és életbölcseiséget hirdetett, hanem Krisztusba, Istenbe és emberbe, aki megváltásunk és megszabadulásunk végett szállt le a mennyből, aki értünk szenvedett, keresztre lett feszítve, meghalt, el lett temetve, de harmadnapra föltámadt, aki ma is él Egyházában, éppúgy mint mennyei Atyjánál is, akinél értünk közbenjár. Ezt a valóságot kell hitünkkel elfogadnunk; de hogyan kell hinnünk?

Erre már régen válaszolt szent Pál apostol: Isten Igéjét kell hallgatnunk. Az Evangélium hirdetését kell hallgatnunk a templomban a szentbeszédben, hittanon, különféle összejöveteleken ahol a Szentírást olvassuk és magyarázzuk. Ezenkívül magunk is olvassuk a Szentírást, a katolikus sajtót, amely sajátos módon magyaráz egy-egy hitigazságot.

A hit, habár nélküle el sem lehet képzelni Krisztussal való érintkezésünket, magában véve nem elegendő. Hitünkkel élénken részt kell vennünk az Egyház életében, különösen a szentségek által. A szentségek teszik lehetővé hogy tevékenyen résztvegyünk abban az életben, melyet Krisztus hozott föltámadása által, különösen három szentség: a Keresztség, a Bűnbánat, és minden fölött az Oltáriszentség.

A Keresztség által új emberekké leszünk, Isten gyermekévé, Krisztus testvéreivé. Résztveszünk Krisztus küldetésében, azzal a vágyal, hogy minél teljesebben együttéljünk vele. Ha emberi gyöngeségünknel fogva vétkezünk, megszakítjuk ezt az életet, és ugyanakkor saját emberi életünket is. Ilyenkor a gyónás által, Krisztus vérével megmosva, visszanyerjük emberi és istangyermeki méltóságunkat. Az Úr Teste és Vére áldozásával legmeghittebben veszünk részt Isten életében, mely Krisztus által áramlik át belénk. Ez az élet eláraszt bennünket erejével, és életünkben boldogság és szeretet formájában nyilvánul, mellyel környezetünkben tanúbizonyságot teszünk Istenünkről. Ez az Egyház társadalmi életformája és apostoli küldetése. Ezáltal tanúskodik a Krisztus által hozott új életről, ezáltal szolgál a rossz, a bűn igájában fetrengő világban!

Kivánom hogy egyházközösségünk részese legyen ennek az életnek, és ebben a reményben kívánok mindnyájatoknak boldog Húsvétot.

Plébánostok

Dvadeset i pet tisuća mladih iz raznih zemalja okupilo se 2. čujka na Papinu misu u bazilici sv. Petra: bili su to pripadnici pokreta "Gen" (Nova generacija), koji su došli u Rim na svotogodišnje hodočašće. Papin govor u podne, s njegova "neđjeljnog prozora", bio je također upravljn mladima; Papa je svojeriječi ponovio na četiri jezika.

"Utješan primjer", rekao je, "pružili su mladi koji su došli sa svih strana svijeta. Dirljiva ljepota; zahvalimo Bogu i ohrabrimo se iznova. Radja se novi svijet, kršćanski svijet vjere i ljubavi."

Zatim se Papa obratio mladeži općenito: "Vi mladi ovog vremena imate već negativan i kao buntovan odgovor u svom srcu: nećemo, kažete, svijet kakav se pokazuje pred nama." Taj stav, svojstven mladeži "koja traži", nastavlja je, čudna je pojava: današnji svijet "pruža najljepše", najsavršenije, najugodnije plodove suvremene civilizacije", a ipak ne zadovoljava mlade: "ne svidja vam se, premda se s ravnođušnom otresitošću koristite njegovim dostignućima, čudesnostima što vam ih moderni napredak stavlja na raspolaganje. Ali neki osjećaj kritike, osporavanja i čak odvraćenosti zaustavlja vaše traženje u tom smjeru. Taj vas smjer odvodi izvan vas samih, on je otudjenje jer je, zapravo, materijalistički, hedonistički, sebični smjer. Ne zadovoljava zaista dušu, ne rješava uistinu bitne i osobne probleme života".

Zatim se Papa obratio mladim kršćanima iz pokreta "Gen": "Vi ste načinili drukčiji izbor. Izbor, prije svega, oslobođiteljski, izbor koji oslobadja od pasivnog konformizma koji vodi tolik dio mladeži našega vremena; konformizma prema vladanju tuđe misli, strujâ pomodnosti, kulture i običajâ..."

"Glas Koncila", br. 6 (301),
od 16.III.1975.god.

NAŠE TEME

Prije par mjeseci došao sam opet u Palanku. Bio sam odsutan oko pola godine, a biće i dvostruko više kako nisam kontaktirao sa svojim drugovima, mladima naše župe. Moram priznati da sam jedno vrijeme bio zanemario i svoje staro društvo, svoje predjašnje obaveze, zaboravio sam svoje stare navike. No, nakon dužeg vremena "mirovanja, evo me opet u ovoj sredini.

LIJE SE I KAKO ZABAVLJAMO?

Nekoliko dana nakon dolaska namjeravao sam da podjem, da obidjem svoje stare drugove. No, prije nego sam to poduzeo, reče mi brat:

"Nemoj uzalud ići. Dodji radije večeras na misu, pa ćeš ih vidjeti".

Bila je nedjelja, pa sam ga poslušao. Otišao sam na misu. Nakon Mise okupilo se nas pet-šest starih poznanika pred crkvom.

"Hajdemo" - reče netko, i svi smo pošli put korzoa. Ponadao sam se da je već negdje zakazan sastanak, i likovao u sebi, misleći da sam postigao pun pogodak: prva večer među njima, i već žur. Međutim, prerano sam se obradovao.

Prošli smo nekoliko krugova po korzou, i, na kraju, stali na uglu.

"Kamo ćemo sada?" - postavilo se pitanje. Mene kao da je hladan tuš pogodio. "Pa zar nije već ranije bio određen cilj?" - mislio sam. Očekivao sam, naime, da ću prisustvovati jednoj od onih kućnih zabava, "žureva", kako ih mi nazivamo, na koje smo u "moje vrijeme" toliko bili navikli.

Pitanje je bilo postavljeno, ali bez odgovora. Neki su predlagali da se ide u "Čardu" na Dunavu, ali to se drugima nije dopadalo, jer je daleko, a bilo je i hladno. Drugi su opet bili za to da se ide u "Turist", ali je i to odbačeno, jer je skupo. Konačno, nenašavši nikakvo prikladno rješenje, nakon gotovo sat vremena odlučivanja (uključujući i špartanje korzou), odlučili smo da je najbolje da idemo kući.

Rečeno - učinjeno. Pošli smo kućama.

Sutradan sam sreo jednog od onih koji su prisustvovali ovoj raspravi, i pitao ga, zašto to tako biva? Zar nema kuda da se ide? Što se ne skupimo u kući nekog od nas, povodom imendana, rođendana, ili i bez sličnih povoda, čisto radi bratskog susreta, razgovora i zabave, kao što smo to i do sada činili?

"Kada do sada?" - nasmejao se moj prijatelj - "Pa gdje ti živiš? Zar ne znaš da se ti tvoji 'žurevi' već odavno ne održavaju?"

"Od kada?" - pitam sad ja u čudu.

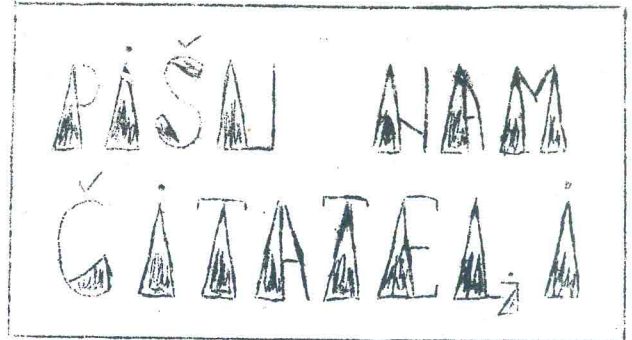
"Oh, pa nema tko da ih održava" - odgovorio mi je - "Većina naših je na studijama izvan Palanke, a ono malo što nas je ostalo, nikako da skupiš. Ako se i skupimo, idemo ovako na Dunav, u "Turist" ili bilo gdje, i to ti je sve".

"Pa gdje, kome onda da se priključim?" - pitao sam, više niti sam ne razumijevajući potpuno niti što govorim, niti što bih htio govoriti.

"Od volje ti, brate! Dođi nedjeljom na misu, pa ćemo poslije vidjeti"
- bio je odgovor.

Htio sam još nešto pitati, kakvi su razlozi ovome, kakvi su uvjeti, ili postoje li neke nove mogućnosti, ali nisam imao više riječi, a nakon svega ovoga niti volje da bilo što upitam.

J.M.

Poštovano uredništvo!

Već ranije nekoliko puta sam imao želju da vam pišem, no nikako da se na to odlučim. Nisam baš vičan peru, a nisam ni dovoljno upoznat sa tematikom kojom se bavi vaš list. U crkvu, naime, retko idem, dva-tri puta godišnje, a pored toga jedino pročitam "Horizonte" koje dobijam od jednog svog školstog druga. U zadnje vreme i vaš list čitam nekađ neredovno, otkad je on odsutan iz Palanke, pa mi je teže doći do njega.

Imam i sad pred sobom nekoliko starih brojeva "Horizonta" pa ih listam. To me je i potaklo da vam pišem. Ne toliko ti stari brojevi, nego više razlika između njih i sadašnjih. U predjašnjim brojevima, na primer, skoro svaki članak štampan je i na srpsko-hrvatskom i na mađarskom jeziku, dok u sadašnjim jedva koji. Ja, is tina, čitam samo one na srpskohrvatskom, jer ih razumem, ali ipak se oseti da nedostaje onaj tekst na mađarskom, pogotovu ako znamo da vernika ima i jednih i drugih, i da se i list izdaje na oba jezika.

U pogledu sadržaja lista nekako mi nedostaju napisi o problemima omladine (katoličke i uopšte). Gledam, na primer, u rubrici "Naše teme" članak "O zabavama naše omladine", zatim "Smiješ li imati djevojku", pa "Kako pomoći djacima" i sl. Takvih stvari sada nema. Imam utisak da se delatnost lista svela na pukog obavješćavanje o događajima. U rubrici "Vijesti i obavijesti" u božićnom broju čitam, na primer, napise: "Omladinski dan u Baču", "Obiteljski sastanak u Baču", "Posjet sarajevskog nadbiskupa" i sl. Zar ti događaji nisu bili izvanredna prilika da se nešto opširnije napiše o mladima, da se navedu razgovori, mišljenja učesnika "Omladinskog dana", ili da se porazgovara sa nadbiskupom Dr. Čekadom za rubriku "Razgovarali smo sa..." (možda samo bivšom rubrikom)?

No, bojim se da se ovo moje pismo, zbog toliko kritike u njemu, ne nadje u košu. Svakako, nije sve baš tako crno. Za pohvalu su, naravno, doprinosi saradnika koji izveštavaju o verskom životu sa strane, a izvanredna je rubrika "Pjesnički kutak", koji

uvek čitam sa zadovoljstvom.

U želji da vam list što više napreduje, pozdravljam vas,
i želim sretan Uskrs.

Vaš čitalac

Mirko

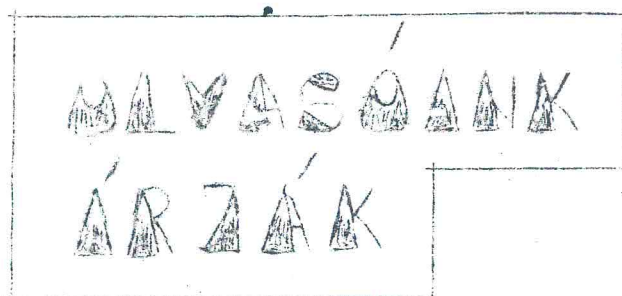
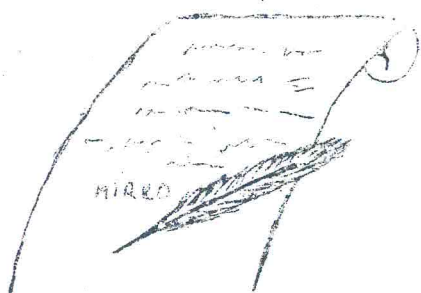
Kao što vidiš, tvoje pismo nije dospjelo u koš. Naprotiv, drago nam je da si nam se javio i napisao ono što misliš da nedostaje našem listu.

Žao nam je da tako teško dolaziš do "Horizonata", jer je tvoj drug, koji ti ih je nabavljao, odsutan iz Palanke. Zato te obavještavamo da "Horizonte" možeš naći svakoga dana u našoj crkvi. Što se ostalih tvojih "zamjerki" tiče, na njih ti naš glavni urednik odgovara u svakom broju u rubrici "Riječ glavnog urednika". On tu moli (ponekad i preklinje), traži pomoć, traži suradnike. A onih niotkuda. Tako cijeli posao oko izdavanja lista ostaje na dvojici -trojici ljudi koji... učitalom, vidiš koliko uspijevaju napraviti.

Možda će ovo tvoje pismo navesti još neke naše čitatelje da nam se jave, da iznesu svoja mišljenja i prijedloge, a možda i sa ponekim prilogom. Mi ćemo s naše strane učiniti sve da udovoljimo tvojim željama. Nadamo se da ćeš već u ovom broju naći nešto za sebe i da ćeš biti zadovoljan.

U nadi da ovo neće biti tvoje posljednje javljanje, toplo te pozdravljamo.

Uredništvo

Tisztelt szerkesztőség!

Már néhány alkalommal írni akartam, de valahogy nem tudtam rászánni magamat. A tollnak nem vagyok mestere, azonkívül nem is nagyon ismerem lapjuk tárgykörét. A templomba ugyanis mindössze két-háromszor megyek évente, azon kívül pedig csak a "Horizonti"-t olvasom, melyet egy volt osztálytársamtól kaptam. Az utóbbi időben lapjukat is rendszertelenül olvasom, mert az említett osztálytárs már hosszabb ideje nincs Palánkán, s így nehezebben jutok hozzá.

Most is a "Horizonti" néhány régi száma van előttem, azokat lapozgatom. Az is indított arra hogy írjak. Nem is annyira ezek a régi számok, hanem inkább a közöttük és a mostaniak között észrevehető különbség. A régebbi számokban, például, majd minden írás megjelent szerbhorvát és magyar nyelven is, míg a maiakban alig egy néhány. En, igaz, csak a szerbhorvát szövegeket olvasom, mert csak azokat értem, de azért mégis hiányzik az a magyar szöveg is, különösen ha tudjuk hogy a hívők nagyobb része magyar, és tudjuk azt is.

hogy a lap kétnyelvűként jelenik meg.

Ami a lap tartalmát illeti, kevés az ifjúság problémáiról szóló írás. Szemem előtt vannak most a "Naše teme" rovatban megjelent "Az ifjúság szórakozásáról", "Szabad-e lányt szeretned", "Hogyan segítsünk diákjainknak", stb. című cikkek. Ilyesmi mostanában nincsen. Az az érzésem, hogy lapjuk már csupán hirdetésekkel foglalkozik. A karácsonyi számban a hírek között a következőket olvasom: "Ifjúsági nap Bácsban", "Családi összejövetel Bácsban", "A sarajevei érsek látogatása", stb. Nem adtak-e ezek az események kitünő alkalmat arra, hogy bővebben írjonak a fiatalokról, hogy közöljék az "Ifjúsági nap" egyes résztvevőinek párbeszédét, véleményét az összejövetelről? Amellett beszélhettek volna Dr. Čekadával is, és közölhették volna a "Beszélgettünk..." rovatban.

Attól tartok most már, hogy levelem a sok bírálat miatt a szemétkosárba kerül. Igaz, nem minden olyan sötét. Mindenesetre dicséretet érdemelnek a vidékről érkező tudósítások, melyek más hitközösségek életéről értesítenek, a verseket közlő rovat pedig valóban kitünő.

Kivánom hogy lapjuk minél jobban haladjon. Fogadják üdvözetem és hűsvéti jókívánságaimat.

Mirko

Amint látod, leveled nem a kosárba került. Ellenezőleg, örömmel fogadtuk közreműködésedet, véleményeidet lapunkról.

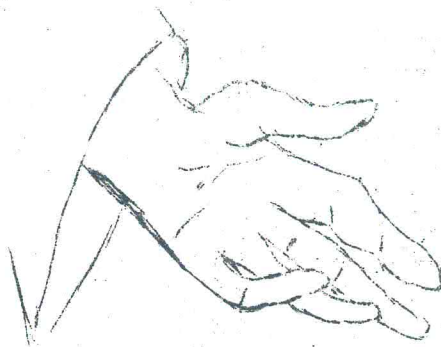
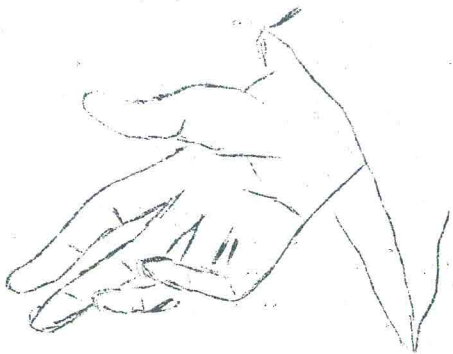
Sajnáljuk hogy olyan nehezen jutsz lapunkhoz, mivel barátod nincs itthon. Erre csak annyit mondhatunk, hogy a "Horizonti"-t mindennap megtalálhatod templomunkban az esti szt. misénél. Ami "Bírálataidat" illeti, azokra minden számban választ találhatsz a "Főszerkesztő szavá"-ban, melyben segítségre, közreműködésre hív föl, igen gyakran könyörögve is. A segítség pedig egyre nem jön. Így az egész minka erre a két-három személyre hárul, akik... magad is láthatod mennyit tehetnek.

Hátha leveled más olvasóinkra is buzdítólag hat, hogy megírják véleményeiket, javaslataikat, esetleg közreműködő cikkeiket is. A magunk részéről mindent megteszünk hogy kívánságaidnak eleget tegyünk. Reméljük hogy már ebben a számban is elolvashatsz valamit ami érdekel, és hogy meg leszel elégedve.

Abban a reményben hogy első leveled nem lesz az utolsó is, szeretettel üdvözlünk.

A szerkesztőség

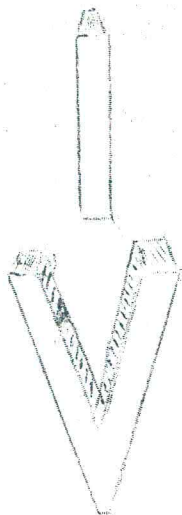

Dugo si tražio mene
 o Bože moj!
 Ljubav me Tvoja zvala:
 "O, dodji na put moj!"
 Zov sam Tvoj slušao
 dugo
 o Bože moj!

Čuo sam svoje ime
 u silnom glasu Tvom.
 O, kako želim vidjet
 gdje sunce sreće za sve
 vječito sjä,
 ljubav gdje vlada,
 i sreća bez dna!

P
 O
 Z

Prijatelj post'o si meni
 i sreća sva.

Prijatelj s Tobom biti
 moj davni bijaše san.
 Tebi sam služiti htio,
 o Bože moj,
 sve ljude svijeta
 pozivat' na put Tvoj

Dugo si tražio mene...
 Zov sam tvoj slušao dugo,
 o Bože moj!

Još čujem svoje ime
 u silnom glasu Tvom!

Pjesnički kutak

Eto, opet vam se ja javljam. Možda me je netko zapamtio, ali većina vas je vjerojatno zaboravila da sam se uopće i javljao. Ja sam, naime, onaj što, kad čisti kancelariju našeg uredništva, nadje tako ponešto što je glavni urednik bacio u koš. Što da vam dalje duljim, eto, desilo mi se opet da sam zavirio malo u one papire i našao jedan napis. Neki od naših mladića (ili, možda, djevojkica), napisao je nešto o našem današnjem vjerskom životu, sigurno zato što mu se ne sviđa što u "Horizontima" pišu samo pokojnike, a ne pišu i krštene ili vjenčane. No, da ga ne pričam, evo da ga prepisem:

+ + + + +

"Svaki put kad nam u ruke dodje novi broj "Horizonata", pri kraju lista možemo, u rubrici "Naši pokojnici", pročitati tko je i kada umro u zadnje vrijeme. Možda nam se tada učini da je to pokojnički list, da u nas ljudi samo umiru. No, da li je to tako? Da li je naša župa crkva pokojnika, ili Crkva živih?

Pogledajmo naše obitelji, žive članove naše zajednice. Da li su oni zaista živi? Živi u vjeri, živi u Kristu?

Prije par godina održane su pučke misije, obnovljen je vjerski život u našem gradu. Pored toga što smo putem predavanja, molitvi i Euharistije dobili novu snagu za dalji život, veliki je broj naših nevjenčanih supružnika vjenčano, veliki je broj djece kršteno. Sjeme Božje riječi je posijano.

Kakvo smo mi to pripremili za to sjeme, svatko ponaosob, ne bismo mogli detaljno analizirati. Međutim, posmatrajući razvoj sjemena, moramo se zabrinuti. Razmotrimo samo rezultate te velike sjetve: da li mi, koji se Božjim narodom nazivamo, svojim praktičnim životom to i potvrđujemo?

Nema nas nedjeljom u crkvi. Možda za Božić i Uskrs. A je li to dovoljno? Propuštamo da se svake nedjelje hranimo Riječju i Tijelom Gospodnjim, što bi nam dalo snage da u vjeri ustrajemo i napredujemo. Da na taj način živimo punijim životom, kršćanina, čovjeka dostojnim.

Izbjegavamo da brak sklopimo u crkvi, jer "što će ljudi reći?2. Da ne bi "ljudi što rekli", lišavamo sebe blagoslova Božjeg, i ruke-pomoćnice majke naše i učiteljice, Crkve.

Djecu svoju ustručavamo se krstiti, jer ni susjedova nisu

krštena. A na taj način zanemarili smo odmah i odgoj u Kristovom duhu. Molitvama ih nismo učili, a prve Pričesti sjećamo se samo kao "lijepog i svečanog čina", u kome smo na neki način i mi sami sudjelovali.

Na, evo i druge naše brige: roditi jedno ili više djece? I zaključujemo, u većini slučajeva, da je sasvim dovoljno i jedno. Dosta je i njega othraniti... No, da li je jedno dijete zaista dovoljan plod, s obzirom da smo pozvani da nastavljamo Božje stvaralačko djelo? Jedno dijete od nas svoje - je li to produžetak života? Je li to život ili odumiranje? Ne služimo li tako više svom odumiranju, nego svojoj Crkvi, svome narodu?

Zaista, zar je to život po vjeri? Zar je to uopće život? Pri takvom stanju najbolje je da šutimo, da se i dalje bavimo samo pokojnicima, jer bi, kad bismo ispisivali i krštene, i vjenčane, dobili ne baš tako prijatnu sliku. No, ako je tako, živimo li?"

+++++

Ne znam tko je ovo napisao, ali znam da je u pravu. Pogodio je, da tako kažem, u živac. To je ono što boli. To je ono što, u stvari, tišti naš vjerski život u ovom gradu. Šteta, samo, što je htio sve odjednom reći, pa se našima učinilo da je sve to samo onako nabacano zbrda-zdola. Stvarno ne znam zašto je naš urednik, umjesto da ga pozove, da u narednim brojevima raščlani svaki paragraf iz ovog pisma, jednostavno bacio cijelo pismo u koš ... Istina, tako je mnogo lakše ...

E, pa valjda će se među vama, dragi čitaoci, naći netko tko razumije sve ovo, pa će malo jasnije o tome pisati nego što to ja radim.

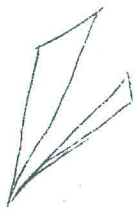
A sada, pozdravlja vas

vaš

Čistai

N
A
S
I
P
O
K
O
J
N
I
C
I

VARGA István	16.01.1975.g.
HOLIK Ilija	21.01.1975.g.
KLAJNER Petar	25.01.1975.g.
KOVAČ Franciska	02.02.1975.g.
DODONJ Piroška	07.03.1975.g.
ŠALAMUN Marija	10.03.1975.g.

VIJESTI

I OBAVIJESTI

BOŽIĆNI POSJET BOLESNIMA I NE-MOĆNIMA

Karitativna grupa naše župske zajednice organizirala je o Božiću 1974. godine uobičajenu akciju. Članovi grupe su, naime, (ovoga puta mlađi), posjetili oko 60 bolesnika i starijih osoba. U znak pažnje ponijeli su im male paketiće, a sami su ih nastojali razveseliti, razumjeti njihove poteškoće i jade, te se zajedničkom vjerom utješiti.

NOVI GROBAR

Sredinom decembra konačno je novi grobar Stefan Mlinarček uselio sa svojom obitelji u grobljansku kuću. Kako je zima bila blaga, grobar se je odmah prihvatio posla. Likvidirao je nekoliko grobnica koje su već dugo vremena radi nebrige bile sršene, popalio jeveliki dio suhoga granja, iskrčio još preostalo šiblje u živom dijelu groblja, te se ozbiljno dao da iskrči cijelo staro groblje pozadi kapele. Za sve nas to treba biti uzrokom radosti, da će konačno i naše groblje dobiti potrebiti izgled, dostojan svetosti mjesta u kojem počivaaju razršani hramovi Božji.

STATISTIČKI PODACI ŽUPE ZA 1974. GODINU

Broj krštenih, s obzirom na prošlu godinu, porastao je sa 52 (1973.) na 57 (1974.). Takodjer je utješna činjenica da se smanjio broj djece zakonite samo za građansko-pravno područje. Broj umrlih je 21, no, nažalost, broj naglih smrtnih slučajeva bio je veći, pa je time porastao i broj onih koji su bez sakramenata otišli u vječnost, od ukupnog broj njih 9. Broj vjenčanih je 22, a broj pričesnika kroz godinu bio je 10.527. Vjeronaučni posjet je još uvijek nezadovoljavajući. Tu bi se roditeljska skrb morala jače manifestirati. Općenito se može reći da je nezainteresiranost naša najveća ljudska i kršćanska boljka.

SVEČENIČKI TEČAJ O NAVJEŠTANJU VESELE VIJESTI

I ove godine u januaru mjesecu održan je u Zagrebu, u prostorijama dječackog sjemeništa na Šalati, uobičajeni svećenički tečaj. Na tečaju je sudjelovalo oko 700 svećenika iz cijele zemlje. Ovogodišnja tema tečaja bila je veoma aktuelna: "O navještanju Evandjelja". Iako se ovako obimna tematika nije mogla temeljito obuhvatiti i prostudirati za tako kratko vrijeme, ipak se mora reći da će ovaj tečaj znatno doprinjeti rastu vjere u našoj pomjesnoj Crkvi i biti ozbiljan prilog u traženju boljih puteva evangelizacije.

Prema pisanju informativnog biltena "Aksa" br. 7/75. od 21.01.1975. godine, naš je župnik postao članom uredništva novoga časopisa za duhovnost, koji se pokreće u Sara-

NAŠ ŽUPNIK
POSTAO ČLAN
UREDNIČKOG
VIJEĆA ČA-
SOPISA "VRE-
LO ŽIVOTA"

jevu. Časopis se zove "Vrelo života", i bit će dio izdavačke djelatnosti jednog centra za publikacije za duhovni život, koji je oformljen oko biblioteke "Vrelo života", svojedobno pokrenute po dr Đuri Gračaninu. Uz već pomenuti časopis i biblioteku ovih se dana pojavio i prvi životopis u seriji "Životi svetaca," "Životopis sv. Ivana od Križa", prijevod poznatog španjolskog autora o. Crisogono de Jesus Sacramentado. Djelo je nagradjeno od španjolske akademije znanosti i umjetnosti.

UVEDENA
STRUJA U
GROBAREVU
KUCU

Tokom prošloga mjeseca uvedena je struja u grobarevu kuću na našem groblju. Radove je izvodio majstor Vladimir Ivković. Troškovi oko izvođenja radova iznose 11.500,-- N. dinara. To je samo jedan korak u etapi uredjenja našega grobljanskog prostora. Uz uredjenje samoga groblja, pred nama je još uredjenje kapele, iz nutra i iz vana, betoniranje pristupnih staza, uredjenje zajedničkog groba sa posmrtnim ostacima prenijetim eshumiranog groblja u Novoj Palanci. Pitanje ograde na groblju još uvijek stoji otvoreno. Naime, po Zakonu o grobljima iz 1960. godine održavanje sličnih objekata spada u nadležnost Komunalnih ustanova. Dotična je ustanova već nekoliko puta bila upozorena da izvrši ovu svoju dužnost, na što i dalje strpljivo čekamo.

OVOGODIŠ-
NJA KORIZ-
MENA AKCIJA
ZA POTRE-
BNU BRACU

Već je postala tradicija u našoj župskoj zajednici, da kroz korizmeno vrijeme svoja odricanja prikazujemo na jednu odredjenu namenu. Prošle godine smo plodove naših korizmenih odricanja namijenili pomoći katoličkim misijama, dok ćemo ove godine sredstva sakupljena uz pomoć karitasovih kutijica, poslati našim Caritasu u Zagrebu kao pomoć našoj braći u bijedi.

SVETOGO-
DIŠNJE
HODOČAŠĆE
U RIM

29. aprila ove godine krenut će općejugoslavensko hodočašće u Rim u povodu sv. godine. Naša će se biskupija također priključiti sa oko 1500 hodočasnika. Iz naše župske zajednice ovoga puta će biti relativno veoma mali broj, no zato se nadamo da će se mladi u avgustu bolje odazvati. Naša će se grupa priključiti susjednim župama. Trudit ćemo se da naši predstavnici svojim molitvama i vjerom dolično zastupe cijelu zajednicu.

POZIVAMO VLASNIKE GROBNICA U BAČKOPALANAČKOM GROBLJU DA DO 01. JULA 1975. GODINE IZVRŠE REKOGNICIJU GROBOVA TO JEST DA SE JAVE U ŽUPNOM UREDU ZA BROJ SVOJE GROBNICE. TKO GOD TO NE UČINI U PROPISANOM ROKU SMATRAT ĆE SE DA JE ODUSTAO OD VLASNIŠTVA SVOGA GROBA, TJ. GROBNICE.

KÉRJUK A BÁCSPALÁNKAI TEMETOBEN LEVO SIRBOLTOK (KRIP-TÁK) TULAJDONOSAIT, HOGY 1975. JÚLIUS 1.-IG JELENTKEZ-ZENEK A PLÉBÁNIAHIVATALBAN A TULAJDON HITELESITÉSE VÉ-GETT. HA VALAKI A MEGHATÁROZOTT IDŐN BELÜL NEM JELENT-KEZIK, EZT TULAJDONJOGÁRÓL VALÓ LEMONDÁSÁNAK TEKINTJUK.

SA OSOBITIM BOLOM I ŽALOŠCU PRIMILI SMO VIJEST IZ RIJEKE: U RODILIŠTU GINEKOLOŠKO-AKUŠERSKE KLINIKE, U NOCI UOCI VELIKOG PETKA, UMRLO JE 25 (DVADESET PET) ANOVO-RODJENČADI. ŽIVOTI JOŠ ČETVORO DJECE SU U KRITICNOM STANJU.

PRAVI UZROK NESREČE JOŠ NIJE UTVRĐJEN. PRETPOSTAVLJA SE DA JE DOŠLO DO TROVANJA UGLJEN MONOKSIDOM.

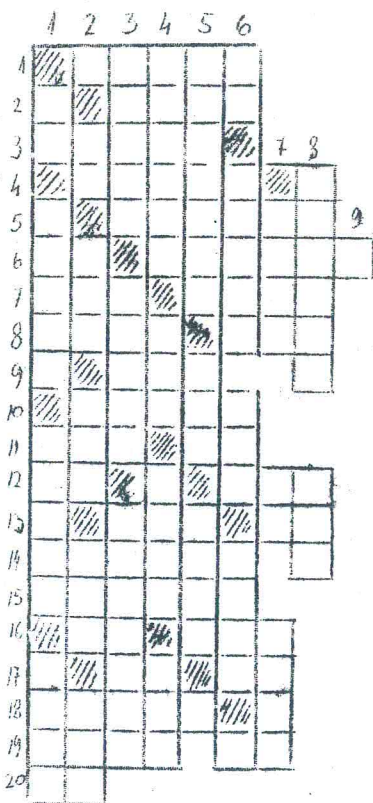
USMJERIMO SVOJE MOLITVE OCU NEBESKOM, DA PRIMI NEVINU ŽRTVU OVIH TEB PONIKLIH ŽIVOTA, I PRIDRUŽI IH ŽRTVI SVOGA SINA, KOJE SE UPRAVO NA OVAJ DAN SPOMINJEMO. NEKA I ONE POMOGNU U SPASENJU I OSLOBODJENJU, KOJE JE KRIST DONIO SVOJOM MUKOM, SMRCU, ALI I USKRSNUĆEM!

SZIVUNKBEN MÉLY FÁJDALOMMAL VETTUK TUDOMÁSUL A RÁDIÓBAN KÖZÖLT HIRT: A RIJEKAI NÖGYÓGYÁSZATI KLINIKA SZÜLÉSZETI OSZTÁLYÁN NAGYRENTEKRE VIRRADÓ ÉJJEL 25 (HUSZONÖT) ÚJSZULOTT ÉLETÉT VESZTETTE, TOVÁBBI NÉGY CSE-CEMŐ ÉLETE PEDIG VÁLSÁGOS.

A SZERENCSETLENSÉG VALÓDI OKA MÉG NINCS BIZONYOSAN FÖLDERITVE. FELTÉTELEZHETO AZONBAN, HOGY SZÉNMONOKSZID-MÉRGEZÉS KÖVETKEZETT BE.

KÉRJUK MENNYESI ATYÁNKAT, FÖGADJA EZ ALIG LÉTREJÖTT ÉLETEK ÁRTATLAN ÁLDOZATÁT, ÉS EGYESÍTSE AZT FIA ÁLDOZATÁVAL, MELYRÖL ÉPP EZEN A NAPON EMLÉKEZÜNK MEG. EZ ÁLDOZAT SEGITSE ELÖ MEGVÁLTÁSUNKAT ÉS SZABADULÁSUNKAT, AMELYET KRISZTUS HÖZÖTT SZENVEDÉSE, HALÁLA, DE MINDENEK FÖLÖTT FÖLTÁMADÁSA ÁLTAL!

RIŽALJKA

VODORAVNO:

- 1) Bivši nogometaš sarajevskog "Željezničara";
- 2) samoglasnik - Naš popularni interpretator zabavnih melodija (Ivanović);
- 3) Indus koji leži na ekserima;
- 4) Pripadnik jedne naše nacije - Zvučni suglasnik;
- 5) Upišite "T" - Pustinja u Africi;
- 6) Vrst peršuna; - granična kontrola;
- 7) Ptica trkačica - nedostatak;
- 8) Hleb; - vizija prilikom spavanja;
- 9) Kemijski znak za kisik - Grupa pjevača - samoglasnik;
- 10) Odjevni predmet;
- 11) vrst konjskog hoda - Grčko slovo;
- 12) Jedan insekt - zadnjonepčani suglasnik - Starogrčki vojskovođa;
- 13) Simbol za jod - podzidana obala sa šetalištem - Talijanska negacija;
- 14) Gospodarski upravitelj - Suglasnik;
- 15) Vrst ovce;
- 16) Lična zamjenica - Smrznuti snijeg;
- 17) Kemijski znak za kisik - 9. i 20. slovo azbuke - Sportski prvak;
- 18) intervencija da se netko spase - Samoglasnik;
- 19) List hartije - Lična zamjenica;
- 20) Pokazna zamjenica.

OKOMITO:

- 1) Slovo latinice - Nije debelo - Upitna zamjenica - Redovnik;
- 2) Zvučni suglasnik - Uzdah olakšanja - Diplomatski red - Vrst konjskog hoda - Englesko žensko ime - narodno kolo;
- 3) Blagdan Uskrsnuća - Nogometaš "Ferencvároša" - Vrijeme prije Uskrsa;
- 4) Vinovnik krivičnog djela - Uzvik pri skoku - Košarkaš "Simentala" - Vremenski termin;
- 5) Čovjek koji je simbol vjere (u starom Zavjetu) - Industrijska oblast u Zapadnoj Njemačkoj - Naelektrisani molekuli - Upišite "Č";
- 6) Nota solmizacije - Ime kozaka iz poznatog djela Gogolja - Teško vatreno oružje - Žensko ime - Upišite "O";
- 7) Naša najbolja predratna glumica (Ita) - Rijeka u Austriji - Grad u Zapadnoj Njemačkoj;
- 8) Južno vožje - Strategijski kanal;
- 9) Upišite "A".

MALE SALE

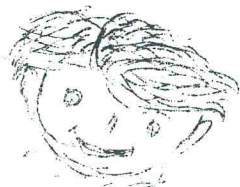
- Sad mi je jasno kako je Eva navela Adama na grijeh!
- Kako?
- Rekla mu je: "Uzmi jabuku, kupit će!"

McGregor prodao svoje imanje, i putuje sa sinom u Ameriku. Nakon par dana pita sina:

- Tata, je li još daleko ta Amerika?

Etac mu odgovora:

- Šuti, sine, i plivaj!

HAHAHAHAHA

10 GODINA ŽIVOTA I RADA NAŠEG ŽUPNIKA, LAZARA IVANA PROF. KRMPOTACA, U BAČKOJ PALANCI

Na svečanom Tedeumu, 31.12.1974., a u povodu desetogodišnjice života i rada župnika Lazara Ivana prof. Krmpotića, član CO - Bačka Palanka pročitao je prigodni referat o djelovanju našeg župnika u ovom periodu, koji i mi objavljujemo.

Svega nešto više od dva mjeseca nakon što je završio svoje teološke studije na Teološkom fakultetu u Zagrebu (8.6.1964.), te položio magistarski ispit iz teologije i filozofije (22.6.1964.), imao je dekret za župnika u Bačkoj Palanci. 1. septembra iste godine preuzima župu iz ruku prelata i degana Georga PÓTZA. Dočekan sa ne baš velikim simpatijama, zahvaljujući negativnom djelovanju jedne grupe, na žalost, zavedene lažima jedne bolesne osobe, što će mu gotovo dvije naredne godine pričinjati ne malih poteškoća, a životu i normalnom rastu zajednice biti ozbiljnom zaprekom.

Unatoč takovom stanju, moralo se odmah pristupiti ozbiljnom radu, jer područje rada nije niti malo, niti lako. Osim Bačke Palanke, jedine normalne župe, crkva u Novoj Palanci je ruševina, plac crkve u Staroj Palanci pod Sudom, toranj u Čelarevu čeka popravak, kao i crkva u Bačkom Petrovcu, a ništa bolje ne stoji ni crkva u Obrovcu. Dovoljno je navesti samo podatak, da je od svih tih objekata samo jedan imao struju!

Već iste jeseni tadanje Zastupstvo sa novim župnikom, mora uvesti struju u crkvu. Uvedena je trofazna struja sa priključcima za moto za orgulje i vođ za eventualno elektrificiranje zvona. Na blagdan Bezgrešne o. Dominik Dolić, gvardijan franjevačkog samostana u Baču, blagosilja novu instalaciju struje. Svakako je posao olakšan dolaskom sestara Družbe Služavki Malog Isusa iz Zagreba. One preuzimaju službu sakristana, kućanice, a kasnije i orguljaša, kao i dio katehizacije. Već u proljeće 1965. godine nužno se moraju ukloniti ruševine bivše novopalanačke crkve. Nakon potrebnih formalnosti prišlo se radu, tako da je već te godine uklonjena ta svetogrдна ruševina, koja je bila kao rana na tijelu cvoga grada. Iste godine izvršene se neke popravke na župnom dvoru: uvedena je voda i uredjena kupaona, izbetcirane staze. Iste godine temeljito je restaurirana crkva sv. Križa u Bačkom Petrovcu. Od Uskrsa ove godine uvodi se druga sv. Misa, da se tako riješi križ nacionalnog problema.

Pomišlja se na temeljitu obnovu crkve, te je zato prof. Alojziji Ulman povjerena izrada nacрта, koje je Crkvena Općina prihvatila, a kasnije i Duhovna oblast u Subotici. Župnik tom prilikom pokreće akciju putem tiska i kod bivših vjernika ovog grada, rasutih po svijetu. Iako je u prvi mah buknuo odiševljenje, stvar je osujećena opet od već spomenute grupe, a župnik čak javno ozloglašen, tako da je prelat Pótz morao dati službenu izjavu u vezi sa cijelom stvari i posvjedočiti pred javnošću golu istinu, no stvari su, Božjom pomoću, išle naprijed.

Iste godine prilikom velike poplave pokazalo se pravo lice pastira, koji je na svim nasipima oko grada, koji zavjetom Srcu Isusovu želi spasiti grad od poplave. Najkritičnijeg dana, upravo na blagdan Srca Isusova, nakon zavjeta, odlazi i baca u mutno vavlovlje Dunava Agnus Dei sa slikom Srca Isusova, a voda od toga časa ne poraste ni centimetra.

Te godine, u jesen, počinje vjeronauk za mladež, kako srednjoškolsku, tako i radnučku.

Još jednim križem bijaše obilježena ta godina. 20.10. je, naime, izgorio toranj župne crkve u Čelarevu, i u toj nesreći izgubio je život poduzimač toga posla. No, do zime je crkva dobila novi toranj. Dakako, sve je to išlo sa velikim mukama i naporima.

1966. godina sva je protekla u pripremanju za preuredjenje svetišta i cijele unutrašnjosti župne crkve prema nacrtima prof. Ulman, a u izvodjenju graditelja Franca Ježa iz Beograda, sa pazinskim mramorom. Oltar je podignut na uspomenu srušene novopalanačke crkve, da tako ostane trajni spomen na nju. Uz redovne poslove, cijela je godina bila utrošena na obnovu unutrašnjosti crkve. 24. studenog, na blagdan sv. Ivana od Križa, oltar je konsekriran po subotičkom biskupu Matiši Zvekanoviću. Toga je dana, tačnije uoči toga dana, došlo do prvog pomirenja: veliki dio grupe je uvidio svoju zabludu.

1967. godine župnik organizira u sklopu biskupijskog hodočašća, hodočašće u Rim i stručno ga vodi. U proljeće iste godine dobiva novu župu, Mladenovo, a oduzima mu se uređena župa Bač. Petrovac. Sredinom sv. g. nabavljen je auto za potrebe župe, što župniku uvelike olakšava pastozaciju. U ljetu iste godine vodi hodočašće mladih u Rim! Ostatak godine posvećen je uređenju crkve izvana i iznutra. Izvana je sva nanovo ošpricana, žbuka temeljito popravljena, a sva ulazna vrata zamijenjena novim vratima od hrastovine. Iznutra je sva omalana, te su izvršeni restauratorski radovi na slikama, retableima starih oltara. Kao kruna svega ovoga je konsekracija crkve i posjet apostolskog pronuncija Mons. Marija Cagrange, 3.12.1967., i njegova sv. Misa u novokonsekriranoj crkvi. Istovremeno je obnovljen i križni put u crkvi i blagoslovljen po oc. Franjevcima iz Iloka.

1968. godina je sva u znaku priprema za misije, tj. duhovnu obnovu župe. Početkom godine obnovljeni su svi križevi po gradu i okolini u vezi sa godinom vjere, kako je Papa Pavao VI nazvao tu godinu, jubileja smrti sv. Apostola Petra i Pavla. Početkom svibnja župnik organizira hodočašće u Lurd i ostala sveta Mjesta Francuske za uspjeh misija. S istim nakanama daje služiti sv. Mise po svim velikim svetištima u Domovini!

Te godine se izvode veliki restauratorski radovi na crkvi u Mladenovu. 1. maja iste godine župu posjećuje VIS "Zeteoci" iz Zagreba. Priprema se te godine i prvo krizmanje, na kojem je bilo ravno 180 djece, tj. za 110 više od posljednjeg, 1963. g.

Pod jesen te godine dolazi u župu svećenik Stjepan prof. Sokolović u svojstvu umirovljenika, ali koji mnogo pomaže u duhovnoj pastvi župe. U to vrijeme župa broji šest sjemeništara, od kojih, na žalost, niti jedan ne postade svećenik! Zašto? Bog zna. Te godine odlazi i prva djevojka u samostan.

1969. godina je protekla sva u znaku misija. Misije nakon 43 godine su, ipak, unekoliko probudile gotovo zaspali vjerski život. Mladež je bila osobito aktivna! U maju iste godine u našem se župnom stanu održava prvo zasjedanje Ekumenskog Vijeća Biskupske Konferencije Jugoslavije, kojem je župnik član. Time počinje njegov rad u raznim Vijećima BKJ.

1969. godina donosi župniku novu zaupštenu župu, Gajdobru, sa svim njezinim problemima! Te su godine temeljito obnovljene orgulje

u župnoj crkvi u Bačkoj Palanci, a za kolaudaciju upriličen je koncert "Collegium-a Musicum Catholicum" iz Zagreba. Ove godine je obnovljena župna crkva, a kapela sv. Ante u Staroj Palanci temeljito je obnovljena. Blagoslov ove kapele obavio je direktor biskupske kancelarije, Mons. Pavao Bešlic, 28.10.1969.

1970. godina je sva u uredjenju stana u crkvi u S. Palanci, gdje se je veliki dio posla izveo dobrovoljnim radom samih vjernika i velikim marom sestara. Iste godine župu posjećuju bosanski franjevci, vode duhovnu obnovu i posjećuju vjernike doseljene iz Bosne. 27.5.1970. godine osniva se župski Caritas, koji će godinu dana kasnije ući u sastav Crkvene Općine. Iste godine pokreće se župski bilten "Horizonti", koji je već izišao u 16 brojeva, i služi povezivanju župske zajednice u jedno zajedništvo vjere. I ovdje su mladi odigrali veoma značajnu ulogu. Iste godine župnik osniva i VIS "Horizonti", koji je svojim skladnim pjevanjem uzveličavao liturgijska slavlja i ostale zgode iz društvenog života naše župe. Na svečanu kanonizaciju sv. Nikole Tavilića, župnik opet organizira hodočašće u Rim!

1971. godine u kući u S. Palanci, otvoren je DOM DJELOTVORNE KRŠĆANSKE LJUBAVI, a vode ga sestre Služavke Malog Isusa. Otvorio ga je subotički biskup, Matiša Zvekanović. Ove godine župnik boravi skoro tri mjeseca u SAD. U ljeto ove godine župu posjećuje VIS "Kristofori" iz Zagreba i daje koncert. Jesen 1971. godine sva je u znaku obnove Crkvene Općine i pastoralnog vijeća. Svačanu zakletvu položili su svi članovi u ruke samoga mjesnoga biskupa.

1972. godina počinje duhovnim vježbama za časne sestre služavke Malog Isusa u župnom stanu u Bačkoj Palanci. Istoga proljeća župnik organizira po velikom broju župa zapadne Bačke, a osobito bačkogga dekanata, predavanja o obiteljskoj problematici. Ove godine i druga djevojka odlazi u samostan. Početkom jula župnik slavi deset godina svoga svećeničkog redjenja u svečanoj koncelebraciji sa dvojicom mladomisnika iz Vajske. Iste jeseni, poslije smrti g. Stjepana Sokolovića, dolazi umirovljeni svećenik Petar Živković, koji u oktobru slavi svoj zlatni jubilej, 50 godina svećeništva! Te jeseni župnik pokreće akciju za dom duhovnih vježbi u franjevačkom samostanu u Baču, koja je još u toku. Iste godine je lijeno uredjena vjeronaučna dvorana, koju je blagoslovio mirionar iz Bolivije, isusovac o. Marin Kovačev.

1973. godina sva je protekla u poslovima oko ekshumacije groblja u Novoj Palanci, koje je uz velike poteškoće, radi nesavjesnosti majstora, ipak privedeno kraju. Drugi značajniji pothvat u ovoj godini bila je krizma, uz sav ostali redovan posao.

1974. godina je, pak, sva protekla u poslovima oko svetogodišnjih proslava, kako u župi, tako i u dekanatu i u Subotici. Posebno je vrijedno spomena hodočašće mladih iz cijelog dekanata u Bač. Proljeće je sve posvećeno čišćenju i uredjenju katoličkog groblja u Bačkoj Palanci. Subotnje radne akcije dobrovoljaca vidno su izmijenile izgled groblja. Snimljeno je stvarno stanje, koje će biti preneseno po geometru na kartu. Obilježene su grobnice, sve je spremno za rekogniciju vlasništva grobnica. Ove jeseni je tavan potpuno restauriran, izmijenjene grede te sav daščani pokrov, i stavljen novi aluminijski lim. Sada je u toku elektrifikacija grobljanske kuće i kapele.

Sve su ovo samo sumarni pabirci iz djelovanja našega župnika. Uzimani su oni vidljiviji i značajniji zahvati, a tko bi sakupio sve one pouke, dane nama i našoj djeci, sve pohode učinjene našim starcima? Samo ove godine bilo ih je 194, a gdje su tolika milosna sredstva koja su nam dolazila kroz ovih deset godina, uza sav rad kojega

obavlja po župama širom naše Domovine, od Makedonije do Istre, od Subotice do Hercegovine, pa i preko tih granica, te sav rad u vijećima Biskupske Konferencije Jugoslavije? Što nam za sve ovo preostaje, nego reći: "Bogu hvala!", kao i "Bože podrži nam ga u snazi i milosti na mnogaja i blagaja ljeta!"

